

Fyrr vóru ung-konservativu stevnurnar leik-pallar hjá storm-troppum — nú eru tær mest at meta við storm í einum vatnnglasi, skrivur J.D. í hesum hugleiðingunum

Tey, sum eru eitt sindur eldri, ella tey, sum hava havt norðurlandasøgu í skúlanum — væl at nerka, um tey ikki hava havt Óla í søgu — vita, hvat teir ungkonservativu stóðu fyri á sinni.

Í Danmark var ungkonservativa rørsln sterkast í triatiárunum. Limirnir í hesi rørslu, K.U.-ararnir vóru hópar av ótangum, sum klæddu seg í grønar skjúrtur, ríðingabrókur og skóddu seg í leðurstývlar upp undir knø. Um miðju gyrdtu teir seg við breiðum brókabelti og um herðar-nar høvdu teir leðurbelti. Sostatt líktust teir í skinninum eini avisari rørslu sunnan fyri landa-mark, og henda rørsla var eisini teirra fyrimynd.

Høvuðsstarv K.U.-aranna var at mæta á fundum hjá javnaðar-monnum og øðrum demo-kratiskum flokkum fyri at íbirta ófrið. Annars fingtu teir tíðina at ganga við at gera ónaðir á torgum og vegamótum.

Tað var nú ikki bert í klædnabúnað hesir ótangar líktust fyrimyndini fyri sunnan. Eisini hugsjónarliga var skyldskapur, og tað var hetta, sum fekk danskar mentamenn at tala um illgresisfræ, sum tók at fúka inn um mark.

Tað eru beinleiðis ideo-logisku eftirkomararnir av hesum K.U.-arum, sum í hesum døgum hava hildið sokallaða ungkonservativa ráðstevnu í Føroyum, og fólkaflokkurin rósar sær av, at ungmannadeild hansara, »Viljin«, er vorðin sjálvstøðugur

Pá flere måder viste sig i 1930'erne spirer af de »frø af ugræs«, som var føjet ind over landet fra syd. Fotografiet her viser en afdeling stormtropper fra den konservative ungdomsbevægelse, K.U., som for første gang i nye grønne uniformer med skræm marcherer ud ti ovelse i Nordsjælland.

Uttan herðabelti

limur í alþjóðafelagsskapi teirra ungkonservativu.

Endamálið við ráðstevnu-uni er at koma saman »at fegnast yvir, at lýggja høgaraikið sveimar yvir meginpartin av vestur-heiminum«, sum tað so poetiskt verður tikið til í oddagrein í Dagblaðnum.

Hvat man so vera hjá ungkonservativum at fegnast yvir — hvørji eru úrslitini av hesum høg-ráki?

Eru tað tær fimm milliónirnar av arbeiðs-leysum í USA, ella tær fyra milliónirnar í Bret-landi? Man tað vera tær triggjar milliónirnar av

arbeiðsleysum hjá Kohl í Vesturtýsklandi (móti 0 —nul — arbeiðsleysum undir Schmidt), sum teir fegnast um?

Ella fegnast teir t.d. um hesi úrslitini av høg-rákinum:

Rekordundirskotið á figgjarløg Reagans, rekordstatsskuldin hjá sama, figgjarliga ruðuleik-an og búskaparliga hurlivasan í Bretlandi, vaksandi trupulleikarnar í búskapinum i Vesturtýsklandi og Noregi ella 400% infláiónina i ti høg-rástyrda Ísrael?

Ella eru teir rætt og

slætt komnir higar at fegnast um tær triggjar milliardirnar í uttan-landaskuld, sum høg-rástýrið í Føroyum hevur givið ungdóminum í voggugávu, og sum setir okkum undir liðina av mest høg-rástýrdu londum í Latinamerika?

Logið kortini, at ungfolk ferðast allan henda langa veg at fegnast um sovordin viðurskifti, men tað er nú so mangt logið í borgarliga hugaheiminum, um ein kann loyva sær at tosa um ein slíkan.

»Tann, sum ikki hevur verið vinstrahallur sum ungur og konservativur

sum gamal, hevur hvørki havt hjarta ella heila, ja, hann hevur í veruleik-anum ongantið livað.«, segði ein kendur konserva-tivur, Otto von Bismarck, men hann telur kanska ikki so nógv í ideologiini hjá okkara ung-konserva-tivu, sum onkur annar týsktalandi!

Annars tykist ráð-stevnan mest at hava formað seg sum skemti-ferð eftir skránni at døma. Óli hevur hildið fyrilestrar um politisku støðuna í Føroyum, og Dánjal Pauli í Búðini hevur talað um evnið »Denne lov gælder ikke for Færøerne« (sum

At teir ung konservativu gingu klæddir sum frásagt í greinini síst av hesi myndur »Danmarks Historie 1913-1939«, s. 447

um nokur lóg geldur fyri fólkaflokksmenn!).

Oman á hesar ideologisku og hugsjónarligu tungvektarar hevur so eitt panel av fólkaflokksfólki svarað spurningum. Tað fyriliggur tverri einki um, at Lydia og Levi hava verið í panelinum, men tað mugu vit on iur so inniliga vóna.

Vit onnur hava ikki sørt grund til at øvunda lut-takarunum — teir hava so ikki kett seg, og tað er tydingarmikið, tá ein er ungur, borgarligur og konservativur. Bert spell, at stevnan ikki var opin fyri almenninginum, eftir-sum tað ljóðar, at eingin kabarett verður í ár.

Samantikið og sæð við søguligum baksýni tykist tað, sum um teir ungkon-servativu eru eitt sindur broyttir — í hvussu so er at siggja til. Teir ganga ikki longur við herðabelti, og eyðkennisbúin er skiftur út við snottiligan klæðning frá Illum ella Kissa. Og frá at marsjera við herðabelti og stývla-tramp til í allari friðarlig-heit at siggja Óla og Dánjal Paula spæla kabarett er eitt fitt stig. Frá at vera stormtroppar til mest at líkjast stormi í einum glasi við vatni er eitt framstig!

Men enn vita vit sjálv-sagt ikki fyri vist, um broytingin gongur longur enn at skinninum. Tó leingi stendur mannsevni til bata, og øll kunnu gerast klókari — eisini ungkonservativ. Kanska hevur onkur luttakari eftir at hava sæð og ikki minst hoyrt Óla og Dánjal Paula fingið eyguni opnað.

So hevði henda ráð-stevna — henda undarliga gravarrødd, ikki verið til fánytist!

J.D.

Ljósávatn

Seiglig gongd á rás —
komin um Rygsá, ikki eitt lot
níðan gjøgnum Argjaskot.

Stedgi á við hvilingarstein —
haldi leiðina níðan á krunna
í Onadal upp um brekku.

Ljósávatn í fagraða skrud,
í vesturskins dýrd!
— tey ljósastu minni tú finnur. —

Viggo Olsen

